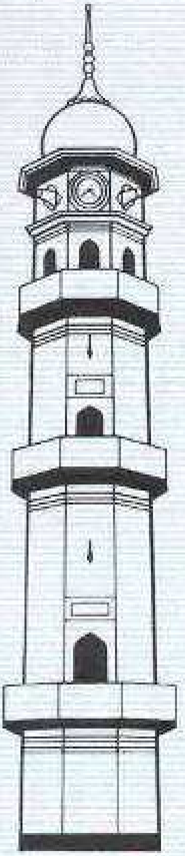

DİNİ YAZILARDAN BİR DERLEME

VADEDİLEN MESİH VE MEHDİ HZ. M. G. AHMED'(A.S.) İN ESERLERİNDEN DERLENMİŞTİR

Published by
ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LTD

SELECTIONS FROM THE WRITINGS OF THE PROMISED MESSIAH IN TURKISH

DİNİ YAZILARDAN BİR DERLEME

VADEDİLEN MESİH VE MEHDİ HZ. M. G. AHMED (AS)'IN ESERLERİNDEN DERLENMİŞTİR

TÜRKÇESİ: DR. MUHAMMED CELAL ŞEMS

ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LTD.

"Selections from the Writings of the Promised Messiah" (Turkish translation)

First Published in England in 1990 Reprinted in 1994

Published by:
Islam International Publications Ltd. "Islamabad",
Sheephatch Lane, Tilford, Surrey GU10 2AQ, U.K.

Printed in U.K. by: Raqeem Press,
Tilford, Surrey, U.K.

ISBN 1 85372 368 1

Müslüman Ahmediye Cemaati'nin Kuruluşunun 100'üncü Yıldönümü Dolayısıyla Hazırlanmıştır

Kelime-i Şehadet getirmelerinden dolayı "suçlanan" ve ağır eziyetlere maruz bırakılan; bir kısmı Allah Yolunda şehid edilen Ahmedi Müslümanların anısına derlenmiş kutsal bir hatıradır.

YÜCE ALLAH (CC.) 8
RÜYET-İ İLÂHÎ 9
YÜCE ALLAH'IN VEFALI KULLARINA KARŞI DAVRANIŞI 9
HZ. RESÛLÜLLAH (S.A.V.) 11
KUR'AN-I KERİM 13
VADEDİLEN MESİHİN MERTEBESİ VE GÖREVİ 16
MÜSLÜMAN AHMEDİYE CEMAATİ'NİN KURULUŞ AMAÇLARI 17
İNANÇLARIMIZ 19
ÖĞÜTLER 20
İNSANLARA DERT ORTAĞI OLMAK 21
VAHY-İ İLÂHÎ 22
MELEKLER 23
CİHAD 24
DUA 25
GÜNÂH 26
NECAT 26
ÖLÜLERİN TEKRAR DİRİLMESİ 27
RUH 27
YECÜC İLE MECÜC 28
NUR MEVSİMİ 28
DÜNYA DİNLERİ 29
MÜSLÜMAN AHMEDİYE CEMAATİ'NİN SONU 29
SON ZAFER 30

ÖNSÖZ

Hz. Mirza Gulam Ahmed A.S. (1835-1908) Cenab-ı Hak Teâla tara fından geldiğini ilan ettiğinden bu yana aradan tam yüz yıl geçmiştir. Müslüman Ahmediye Cemaati de Yüce Allah'ın emriyle kurulmuş olan bir İslâm topluluğudur. Bu derleme ise bu cemaatin kuruluşunun 100'üncü yılı dolayısıyla yapılacak olan çalışmalar dolayısıyla hazır lanmıştır.

Düşmanların muhalifane hareketleri ve düşmanlıklarına rağmen Müslüman Ahmediye Cemaati çok hızlı bir şekilde dünyanın dört bucağına yayılmıştır. Nitekim bu cemaat dünyanın 114 ülkesine yayılmış olup, İslâmiyet'in gerçek sesi olarak daha da ilerlemektedir.

Bu cemaatin mesaj i, değeri ve programını öğrenmenin en keskin yolu, Hz. Mirza Gulam Ahmed'(A.S.) in ileri sürdüğü iddiaları öğren meye çalışmaktır. Bu da ancak ve ancak, Vadedilen Mesih ve Mehdi olduğunu iddia eden Hz. Mirza Gulam Ahmed'(A.S.) in yazılarını okumakla olabilir. Böylece gerçeği arayan tarafsız bir kişi zihninde oluşan sorulara doğru cevap bulabilir. İşte Vadedilen Mesih ve Mehdi Resul olduğunu ileri süren M.G. Ahmed'(A.S.) in yazılarından bir derleme ellerinizdedir. Hem şiir hem de düz yazıdan olan bu derleme insan yaşamının değişik aşamaları hakkında bize ışık tutmaktadır. Bir pencere gibi seksen kadar eserine açılarak onların mahiyetini bize bildiren bu derlemenin her okuyucu için aydınlatıcı ve bilgisini arttırarak onu İlâhî aşka sürükleyici olacağını umuyoruz.

Bu yazıların İngilizce tercümesi, aslına bağlı olarak onu İngiliz ce'ye aktaran bir uzmanlar heyeti tarafından hazırlanmıştır. Öteki tercümelerin de aynı yüksek standarta uyacağını ümit ederiz.

Müslüman Ahmediye Cemaati M. 1889'da Hindistan'ın Kadiyân adlı yerinde kuruldu. Kurucusu Hz. Mirza Gulam Ahmed (A.S.), değişik dinlere tabi olanların değişik adlarla bekledikleri dinî lider olduğunu iddia etti. Hindular Krişna'yı; Hıristiyanlar da Mesih İsa'yı; Budistler de Buda'yı ve Müslümanlar da Mesih ve Mehdi'yi beklemekteydiler.

İlâhî hidayete göre Hz. Mirza Gulam Ahmed (A.S.) bu konuda hayret uyandıran bir ilân yaptı. Ona göre aslında Vadedilen birçok kişi adına ancak bir tek kimse gelecekti ve onun görevi de, en sonunda dünyanın

bütün insanlarını bir tek din üzerinde toplamaktı. O, ayrıca gelecek olan kimsenin kendi başına gelmeyerek, Hz. Muhammed-i Mustafa S.A.V.'in ümmetinden geleceğini ve Resûlüllah'(S.A.V.) a tâbi olacağını da ileri sürdü. Böyle bir kimsenin gelmesiyle, insanların öteden beri arzu ettikleri uluslararası bir tek din yeryüzüne yayılacaktı.

M. 1889'da Yüce Allah (C.C.) tarafından bu amaçla bir cemaat kurmakla görevlendirildi. Böylece Hindistan'ın Pencap eyaletinde, Ludhiyana kasabasında 23 Mart, 1889 günü, bütün iddialarını doğru kabul edenlerin biatini alarak Müslüman Ahmediye Cemaati'ni kurdu.

Hindistan ikiye bölündükten sonra bu cemaat üyelerinin çoğu Pakistan'a hicret ettiler ve orada yeni merkezleri olarak Rabvah adlı küçük bir kasaba kurdular.

Bu cemaat aleyhinde muhalifleri tarafından zaman zaman bir çok hareket başlatılmıştır. Bu konuda bir örnek olarak M. 1953; M. 1974 ve M.1984'deki muhalifane hareketleri sayabiliriz. M. 1984'deki muhâlifane hareket Pakistan (Sıkıyönetim) Hükûmeti'nin tam desteğiyle başlatıldı. Günün diktatörü General Ziya-ul Hak çok zalimane bir şekilde Ahmediye aleyhtarı bir sıkıyönetim yasası yürürlüğe koyarak ve böylece insan haklarını geri iterek Müslüman Ahmediye Cemaa-ti'nin hızlı gelişmesine engel olmaya çalıştı.

Pakistan Sıkıyönetim Hükümeti ve ona yardımcı olan bazı hocalar tarafından Müslüman Ahmediye Cemaati üyelerine türlü işkenceler yapıldı. Maamafih bu hasmane çalışmalar, Pakistan'daki Müslüman Ahmedi'lerin fedakarlığı karşısında hükümete bir yarar sağlayamadı ve Yüce Rabbimiz'in lutüflerini engelleyemedi. Dün yanın öteki ülkelerinde ise, Müslüman Ahmediler, bu zalimane hareketlere mukabil daha da metanet, sabır ve fedakârlık ruhuyla ve eskisinden kat kat daha fazla bir hızla hedeflerine doğru ilerlediler.

Bu arada binlerce Ahmedi Müslüman, insanlık haklarını elde etmeye çalıştılarsa da Pakistan Sıkıyönetim hükümeti tarafından çok zalimane bir şekilde türlü zulüm ve işkencelere maruz bırakıldılar. Birçokları hapse atıldı ve birçok kişi de şehit edildi.

Müslüman Ahmediye Cemaati'nin kuruluşunun 100'üncü yılı olan M. 1989'da Yüce Rabbimize şükretmek gayesiyle Kur'an-ıKerim, Hadis-i Şerif ve Vadedilen Mesih ve Mehdi Mirza Gulam Ahmed (A.S.) Hazretlerinin yazılarından birer derleme yaparak ve dünyanın en azından yüz diline tercüme ettirerek yayınlamak üzere bir plân yapmış bulunuyoruz. Bu derleme de bu kutsal plânın bir parçası olarak okuyucunun ellerindedir. Hayırlı olmasını Yüce Rabbimizden niyaz ederiz.

S. H. Abbasî
Add. V. Tasnif ve N. İşâat Londra

YÜCE ALLAH (CC.)

"Bizim cennetimiz bizim Rabbimizdir. Bizim üstün zevklerimiz bizim Rabbimizdedir; çünkü biz O'nu gördük ve bütün güzellikleri O'nda bulduk. Bu hazine hayat pahasına da olsa elde edilmeye; bu inci bütün varlığımız pahasına da olsa satın alınmaya değer. Ey (bunlardan) mahrum olanlar! Susuzluğunuzu giderecek olan bu pınara koşunuz. Bu hayat verici bir pınardır ki sizi kurtaracaktır. Ben ne yapayım ve bu müjdeyi nasıl zihinlerinize yerleştireyim! İnsanlar duysunlar diye hangi davulla, işte Rabbiniz budur diye sokaklarda ilan edeyim! Ve hangi ilaçla insanları tedavi edeyim ki duymak için kulakları açılsın! Eğer siz (tam olarak) Rabbinizin olursanız kesin biliniz ki Rabbiniz zaten sizindir." (Ruhanî Hazain; C. 19; S.21; Keşti-yi Nuh; S. 19)

"Ey dinleyiciler! Rabbinizin sizlerden ne istediğini (benden) din leyiniz. Ancak şu ki siz O'nun olunuz. Ne gökyüzünde ne de yeryüzünde hiç kimseyi O'na eş koşmayınız. Bizim Rabbimiz eskiden yaşadığı gibi şimdi bile yaşamakta olan; eskiden konuştuğu gibi şimdi de konuşmakta olan ve eskiden dinlediği gibi şimdi de dinlemekte olan Rab'dir. Bu çağda O, dinlemektedir fakat artık konuşmamaktadır düşüncesi asılsızdır. Aksine O, hem dinlemekte, hem de konuşmak tadır. O'nun bütün sıfatlan ezelî ebedîdirler. (Her zaman varolmuşlardır ve her zaman varolacaklardır.) Hiçbir sıfatı bu özelliklerini kaybetmemiştir ve kaybetmeyecektir de. Hiç nesli bulunmayan, hiç zevcesi olmayan Vahid Lâ Şerik (ortağı olmayan tek) de O'dur. Benzeri bulunmayan ve eşsiz de O'dur ………………………

Hiç kimse sıfatlarında O'nun ortağı değildir. Hiç bir kuvveti de eksik değildir. O, uzak olmasına rağmen yakındır ve yakın olmasına rağmen uzaktır ....O, hepsinden üstündür. Maamafih O'nun altında başka birisinin de varolduğunu söyleyemeyiz. O, arşta mevcuttur fakat yeryüzünde mevcut olmadığını söyleyemeyiz. O, bütün tam sıfatlan kapsayan ve bütün güzel sıfatlan yansıtan ve bütün güzelliklerin kaynağı olan zattır. O, bütün kuvvetleri

kapsamakta olan ve bütün feyizlerin ana kaynağı; her varlığı; her varlığın ait olduğu merci; her mülkün sahibi; her yücelik ile nitelenmiş olan ve her çeşit eksiklik ve güçsüzlükten pak olan zattır. Yeryüzü ile gökyüzündeki bütün varlıklar ancak O'na ibadet etmelidirler. Bu yalnız O'na mahsustur." (Ruhanî Hazain; C.20; S.309-310; El-Vasiyet; S.9-10)

RÜYET-İ İLÂHÎ

"Şüphelerden kurtulmamış olan birisi azaptan da kurtulamaz. Bu dünyada Rabbini görmekten mahrum olan birisi kıyamet gününde dahi karanlığa düşecektir. Yüce Allanın buyurduğu gibi, bu dünyada kör olan ahirette de kör olacaktır". (Ruhanî Hazain; C. 13; S.65; Kitab-ül Beriye; S.47)

YÜCE ALLAH'IN VEFALI KULLARINA KARŞI DAVRANIŞI

"Gerçek şudur ki Yüce Rabbimiz çok güçlü ve kuvvetlidir. O'nun sevgisi ve vefasıyla alçak gönüllülük gösterenler asla zayi edilmezler. Düşmanları, ben planlarımla onları helak edeyim der. Onların kötülüğünü isteyen ise, ben bunları ezeyim diye irade eder. Fakat Yüce Allah: Ey akılsız sen Benimle mi savaşacaksın ve sevgilimi rezil edebilecek misin?der. Gerçek şudur ki, daha önce gökte vaki olmuş olandan başka yeryüzünde hiçbir şey vaki olamaz. Yeryüzünde hiçbir el, gökte uzatıldığından daha fazla uzayamaz. Onun için zulüm plân ları kuranlar çok akılsızdırlar. Onlar mekruh ve utanç verici plânlar kurarken, izni olmadan bir yaprağın bile düşemediği o üstün varlığı hatırlamazlar. Bu sebepten dolayı onların iradeleri daima başarısız ve utanç verici olur. Onların kötülüğü, doğru olanlara hiçbir şekilde zarar veremez. Aksine Allah'ın mucizeleri belirir ve Allah'ın mahlukatının bilgisi artar. Gerçi o güçlü ve kudretli Rabbimizi bu gözlerle göremeyiz. Yalnız O, olağanüstü mucizeleriyle Kendini belli eder. (Ruhanî Hazain; C.13; S. 19; Kitab-ül Beriye; Mukaddime; S.l)

"Allah gök ile yeryüzünün nurudur. Yani yükseklikte ve alçaklıkta gözüken her nur, ister ruhlarda olsun, ister (maddî) vücutlarda olsun; ister kişisel olsun ister (başka bir vücuttan) alınmış olsun; ister Zahiri olsun ister içten olsun; ister zihinsel olsun ister dıştan olsun; ancak O'nun feyzinin vergisidir. Bu şuna işarettir ki Hazret-i Rabb-ül âleminin umum feyzi her şeyi kapsamaktadır ve hiçbir varlık O'nun feyzinden boş değildir. Bütün feyizlerin ilk çıktığı zat O'dur. O, bütün nurların illet-ül ileli (varolmalarını gerektiren ana sebep) ve bütün rahmetlerin ana kaynağıdır. Ancak O'nun gerçek varlığı bütün âlemleri ayakta tutandır. Her bir alçak ile yücenin sığınağı ancak O'dur. Her

varlığı yoktan Çıkararak vareden O'dur. O'ndan maada, kendi zatıyla varolan ve eski olan, yahut O'ndan feyiz almamakta olan hiçbir varlık yoktur. Aksine hâk ile eflâk (yani toprak ve gökler); insan ile hayvan; hacer ile şecer (yani taş ve ağaçlar); ruh ile cisim hepsi O'nun feyziyle varolmaktadır." (Ruhanî Hazain; C.l; Berahin-i Ahmediye; Haşiye; S. 11)

- "Bütün hamd-ü sana ancak daima yaşamakta olan zata mahsustur. O'nun eşi yoktur ve O'nun bir benzeri de yoktur.
- Daima baki olan ancak O'dur. O'ndan başka her varlık fanidir. O'ndan başkasını sevmek hep boş bir hayaldir.
- O'ndan başkasını tanımam; canımın içi ancak O'dur. Kalbim daima şöyle demektedir: Beni gözetleyen zat her eksiklikten uzaktır.
- Herkesin dayanağı O'dur. O'nun rahmeti besbellidir. Bizim sevdiğimiz ancak O'dur. Bizim sevgilimiz de ancak O'dur.
- O, olmadan yapamayız. O'ndan başka herşey yalandır. Bu günü mübarek eyle (Ya Rabbi!) Beni gözetleyen zat her eksiklikten uzaktır." (Ruhanî Hazain; C.12; S.319; Mahmud Ki Amin; S.3)

"Doğrusu şudur ve bunda hiç şüphe yoktur ki eğer (insanların) ruhlarında gerçek bir arayış başlarsa ve kalplerinde gerçek bir susuzluk baş gösterirse onlar mutlaka O'nun yolunu ararlar ve O'na ermenin yollarını benimserler. Fakat bu yol nasıl açılır ve bu perde hangi çare ile ortadan kalkar. Ben bütün isteyenleri ikna ediyorum ki bu yolu müjdeleyen ancak ve ancak İslâm'dır. Öteki milletler ise zaten çoktan Allah'ın vahyini mühürleyip sona erdirmişlerdir. O yüzden emin olunuz ki bu mühür Allah tarafından değildir. Aksine insanoğlu, mahrum kaldığı için bir hile aramaktadır. Emin olunuz ki, gözler olmadan göremediğimiz yahut kulaklar olmadan işitemediğimiz yahut ta dil olmadan konuşamadığımız gibi Kur'an olmadan o Yüce Sevgi-lin'in yüzünü de göremeyiz. Ben bir Zamanlar genç idim. Artık ihtiyarladım. Yalnız ben bu pak ve temiz pınar olmadan O'nun açık marifetinden bir kadeh içebileni bulamadım." (Ruhanî Hazain; C.I; Berahin-i Ahmediye; Haşiye; S.2)

- Bütün nurların ana kaynağı olan Yüce Allah'ın nuru ne kadar açık ve bellidir. Gözler bu nuru görsünler diye bütün dünya âlem bir aynaya dönmektedir.
- Dün ayı görünce ben çok heyecanlandım; çünkü onda Sevgilim'in güzelliğinden bir amare vardı.
- O "Güzelliğin Baharı" yla benim kalbim cuşetmektedir. Bana bir Türk yahut Tatar'ın güzelliğinden bahsetmeyiniz.
- Ey sevgilim! Her tarafta Senin kudretinin olağan üstü bir cilvesi vardır. Her ne tarafa bakarsak, Seni görmenin yolu da işte orasıdır.
- Güneşin kaplıcasında Senin (kudretinin) dalgalan gözükmektedir. Her yıldız senin nurunla parlamaktadır.
- Sen Kendi elinle yaralı ruhlar üzerine tuz serptin. Can-ü gönülden Seni sevenlerin sevgi feryatlan da zaten ondandır.

- Her bir zerre içinde Sen ne olağanüstü özellikler yaratmışsın! Bütün o sırlar kitabını kim okuyabilir ki?
- Senin kudretinin sonuna kiçbir kimse varamaz. Bu anlaşılması güç sırrın kapısını kim açabilir?
- Bütün güzelliklerde Senin o (ebedî) güzelliğinin payı vardır. Her gül ve her çiçek bahçesinde Senin o (ebedî) güzellik bahçesinin rengi vardır.
- Her güzelin mest ve güzel gözü her an insana şunu göstermektedir ki, her kıvırcık saç ancak Sana işaret etmektedir." (Ruhanî Hazain; C.2; Sürme-yi Çeşm-i Ariya; Şiir; S.4)

"Allah'ın tek oluşu aslında bir nurdur ki dış ve içteki tanrıları yok saymakla insan kalbinde ortaya çıkar. Bu nur insan vücudunun her zerresine girer. İnsan böyle bir nuru Yüce Allah ve O'nun Peygamberi olmadan yalnız kendi kuvvetiyle nasıl elde edebilir? İnsanın vazifesi yalnız şudur ki kendi benliğine bir ölüm getirsin ve, 'ben bilgilerle yetişmişim' gibi şeytanî bir böbürlenmeyi terketsin. kendini tam bir cahil gibi zannetsin ve Allah'a dua edip O'na yalvarmaya devam etsin. İşte o zaman Yüce Allah tarafından gerçek Tevhid'in nuru ona indirilir ve ona yeni bir hayat bahşeder." (Ruhanî Hazain; C.22; S. 148; Haki-kat-ülVahiy;S.144)

HZ. RESÛLÜLLAH (S.A.V.)

"İnsan'a yani Kâmil İnsan'a verilen yüce nur, meleklerde yoktu; yıldızlarda yoktu; ayda yoktu; güneşte dahi yoktu. O nur yeryüzünün denizlerinde ve nehirlerinde bile yoktu. O nur lâ'l,[1] yakut, zümrüt, elmas ile incide bile yoktu. Kısacası o nur yeryüzü ve gökyüzü ile ilgili hiçbir şeyde yoktu. Ancak İnsan'da vardı. Yani en tam ve en mükemmel ve yüce ve yüksek ferdi, bizim efendimiz ve liderimiz, bütün peygamberlerin ve yaşamakta olan bütün insanların efendisi Muhammed-i Mustafa S.A.V. olan İnsan-ı Kamil'de vardı. İşte o nur o yüce insana bahşedildi ve ona benzemekte olan yani bir derece onun rengini taşımakta olan bütün insanlara da hasbelmeratib (derecelerine göre) bahşedildi Bu yücelik en yüksek ve en mükemmel derecede ve tam olarak bizim efendimiz; bizim liderimiz; bizim hadimiz; ümmî nebi, sâdık,[2] mesdûk[3] Muhammed-i Mustafa' (S.A.V.) da bulunmaktadır."(Ruhanî Hazain; C.5; S. 160; Ayna-yı Kemalât-i İslâm; S. 160-161)

"Adı Muhammed (üzerine binlerce salât ve selâm olsun) olan bu Arabî Peygamber'in ne derece yüce mertebeli olduğunu dâima hayranlıkla

---

[1] Lâ'l: Kırmızı, değerli bir taştır. Süs İçin kullanılır.

[2] Sadık: Dürüst, Doğru, Hakikatli

[3] Mesdûk: Doğruluğu kabul ve tasdik edilmiş olan.

müşahede etmişimdir. O'nun yüksek mertebesinin zirvesi bilinemez ve onun tesir-i kudsisini (pak ruhanî tesir) yoklayıp tahmin etmek hiçbir insanoğlunun kârı değildir. Yazık ki onun yüce mertebesi gereği gibi tanınamamıştır. Dünyadan kaybolmuş Allah'ın birliğini tekrar dünyaya getiren tek pehlivan (er kişi) odur. O, Rabbini son derece sevdi ve insanoğlunun iyiliği için son derece olarak içi yandı. O yüzden kalbinin sırrından vâkıf olan yüce Allah kendisine, bütün peygamberlere ve ilk ile son bütün insanlara üstünlük bahşetti ve onun bütün muratlarını onun kendi hayatında gerçekleştirdi." (Ruhanî Hazain; C.22; S.l 18; Hakikat-ül Vahiy; S. 115-116)

"Bizim Peygamberimiz (S.A.V.) bütün peygamberlerin isimlerini kendi mübarek zatında taşımaktadır. Çünkü o mübarek zat, değişik faziletlere hep birden sahiptir. İşte o, hem Musa'dır; hem İsa'dır; hem Adem'dir; hem İbrahim'dir; hem Yusuf dur hem de Yakub'dur. Yüce. Allah bu gerçeğe işaret ederek:

(6:91) فبهداهم اقتده

buyurmuştur. Yani Ey Peygamber! Her peygamberin ayrı ayrı getirdiği bütün değişik hidayetleri kendi vücudunda topla. Bundan ispat edildiğine göre bütün peygamberlerin yücelikleri Resulüllah'ın zatında birikmişti. Aslında Muhammed S.A.V. ismi zaten buna işaret etmektedir; çünkü Muhammed'in manası son derece methedilmiştir. Son derece methedilmesi de ancak, bütün peygamberlerin değişik faziletleri ve özel sıfatlan, Hz. Muhammed' (S.A.V.) de birden topluca olarak bulunmak şartıyla düşünülebilir." (Ruhanî Hazain; C.5; Aynayı Kemalât-i İslâm; S.343)

"Bütün peygamberler arasından tam talimatları ileri süren; çok yüce, pak ve hikmetlerle dolu talimatları ortaya koyan ve kendi hayatıyla insanî kemalâtın en yüce örneğini gösterenin ancak Hazret-i Muhammed-i Mustafa Efendimiz ve baş tacımız S.A.V. olduğu bana anlatılmıştır." (Ruhanî Hazain; C.17; S.345; Erbain No: 1; S.3)

"Âdil olarak baktığımız zaman, bütün peygamberlik zincirinde, en yüce mertebeli, mert, daima hayat sahibi olan ve Allah'ın en fazla sevdiği peygamber olarak, yalnız tek bir kişiyi (yani Hazret-i Muhammed-i Mustafa' (S.A.V.) yi tanıyabiliriz." (Ruhanî Hazain; C. 12; S.82; Sirac-i Münir; S.80)

"Arabistan'ın viran ülkesinde cereyan eden o olağanüstü hadise; yani yüzbinlerce ölünün birkaç günde dirilivermesi ve nesilleri yozlaşmış olanların ilâhî renge girivermesi; gözü kör olanların görmeye başlayıvermeleri ve dilsizlerin dillerinden ilâhî bilgilerin akmaya başlaması! Kısacası dünyada daha önce hiçbir gözün görmediği ve hiçbir kulağın işitmediği, bir inkılâbın birden patlayıvermesi! Biliyor musunuz o

neydi? İşte o bir fanî fîllâh (Allah'a ermiş kişi) in karanlık gecelerinin dualarıydı ki dünyada yankılar uyandırdı ve o ümmi (mektep ve medresede tahsil görmemiş kimse) ve bikes (çaresiz) ten muhalât (yapılması güç) gibi görünen o olağanüstü hadiseleri gerçekleştirdi. Ya Rabbi! Resulüllah'ın kendi ümmeti için duyduğu üzüntü ve ıstırabına karşılık Sen de ona aynı nispette salât ve selâm gönder ve ebede kadar üzerine rahmetlerinle dolu nurlarını yağdır." (Ruhanî Hazain; C.VI; S. 11; Berekâtüddua; S. 10-11)

-"Bütün nurumuz kendisinden olan liderimizin adı Muhammed'(S.A.V.) dir. Benim sevgilim de odur.

- Bütün peygamberler paktırlar. Biri birinden daha iyidirler. Ancak Yüce Rabbimizden mahlûkatın en iyisi odur.
- O, eskilerden daha iyidir. Güzelliğinde tam bir ay gibidir. Her göz ona bakmaktadır. Karanlık gecenin ayı işte o'dur.
- Eskiler yolda kaldılar. Onları kenara o götürdü. Ben ona kurban olayım. (Yolcuları hedeflerine ulaştıran) gerçek gemici o'dur.
- Lâ mekân olan o yari ve gizli olan o sevgilimizi (yani Rabbimizi) biz onun vasıtasıyla gördük. Gerçek kılavuz işte o'dur.
- Bugün dinin sultanı o'dur; peygamberlerin baş tacı o'dur. O, paktır; emanet sahibidir. Onun methi işte budur.
- Onun gözü uzaktan görebilendir; kalbi de yarine (yani Rabbine) yakındır. Din kandili ellerindedir. Işığın gerçek kaynağı o'dur.
- Dinin ne kadar büyük sırrı var idiyse o, hepsini açığa vurmuştur. Hazineleri dağıtan hükümran işte o'dur.
- O nura kurban olayım. Ben ancak ondan yanayım. Varolan işte o'dur. Ben neyim ki! Son karar da işte budur." (Ruhanî Hazain; C.20; S.456; Kadiyân Ke Arya Ör Ham; S.58)

KUR'AN-I KERİM

"Kur'an-ı Kerim inciler hazinesidir; ancak insanlar farkında değillerdir". (Melfuzat; C.2; S.344)

"Kur'an-ı Kerim'in şanı en yücedir. O hakem (yani karar verici) ve müheymin (yani bütün hidayetleri kapsamakta olan) dır.. O bütün delilleri kendi içinde toplamıştır ve (böylece) düşmanlarını darmadağın etmiştir. Kur'an, içinde her şeyin detaylan bulunan kitaptır. Kur'an'da gelecek ile geçmişin bütün haberleri bulunmaktadır. Ne önünden, ne de arkasından bâtıl ona yaklaşamaz. O bizim Yüce Rabbimizin nurudur." (Ruhanî Hazain; C.16; S. 103; Hutbe-yi İlhamiye; S. 59)

"Kur'an-ı Kerim'in her millet ve her lisan ehline açık olan belli başlı mucizesi sınırsız olan marifetleri ile daimî gerçekleri ve hikmetler dolu bilgileridir ki her zamanda, zamanın ihtiyaçlarına göre, kendiliğinden

ortaya çıkmaktadır ve her zamanın düşüncelerine karşı koymak üzere silahlı askerler gibi durmaktadır. Biz onları ileri sürerek, ister Hintli olsun, isterse İranlı Avrupalı, Amerikalı olsun yahut ta hangi ülkeden olursa olsun, her ülke insanlarını yenilgiye düşürerek susturabilir ve cevapsız bırakabiliriz. Eğer Kur'an-ı Kerim ince gerçekleri ve latif manaları bakımından sınırlı olsaydı, tam bir mucize sayılamazdı". (Ruhanî Hazain; C. 3; S.256; İzale-yi Evham; C. 1; S. 305)

"Kur'an-ı Kerim, benzeri ne daha önce bulunan ne de daha sonra bulunacak olan bir mucizedir. Onun feyizlerle bereketleri kapısı daima açıktır. O Hz. Resulüllah (S.A.V.) zamanında olduğu gibi her devirde aynen açıktır ve aynı şekilde parlamaktadır Bundan başka şunu da unutmamak gerekir ki her kişinin kelâmı onun kendi himmeti ölçüsünde olur. Bir kişinin himmeti, azmi ve iradeleri ne kadar yüce olursa, onun sözü de aynı derecede yüce olur. Vahy-i İlâhî'nin durumu da aynen böyledir. O'nun vahyi her kime gelirse onun himmeti ne kadar yüce olursa, ona verilen İlâhî kelâm da aynı seviyede olur. Hz. Resulüllah'ın himmeti, kabiliyeti ve irade gücü çok geniş kapsamlı olduğu için, kendisine gelen vahiy de aynı derece ve aynı seviyededir. O kadar yüce himmet ve havsıla sahibi başka bir kimse hiçbir zaman doğmayacaktır". (Melfuzat; C.3; S.57)

"Biz daima doğruyu söyleriz ve hiç bir durumda doğru söylemekten vazgeçemeyiz. Eğer Hz. Resulüllah gelmiş olmasaydı ve imamlarımızla büyüklerimizin tesirlerini öteden beri gördüğü, bugün bizim de tesirlerini gördüğümüz Kur'an-ı Kerim nazil olmuş (yani vahiy edilmiş) olmasaydı, yalnız Kitab-ı Mukaddes (Bible) ten Hz. Musa, Hz. Mesih (İsa) ve öteki eski peygamberlerin gerçekten Allah'ın Kendi risaleti için öz lütfuyla seçtiği pak ve mukaddes cemaatten olduklarını öğrenebilmemiz çok zor olurdu. Kur'an-ı Kerim'e minnet duymalıyız ki O her çağda kendi ışığını kendi göstermiştir. Ayrıca kâmil ışığıyla geçmiş peygamberlerin doğruluklarını da bize açıklamıştır. Kur'an-ı Kerim'in yalnız bize minneti değildir. Aksine Adem'den Mesih'(İsa)e kadar Kur'an'dan önce geçmiş olan bütün peygamberlere minneti vardır". (Ruhanî Hazain; C.1; H.H.S.290; Berahin-i Ahmediye; C.III; S.261)

- "Bütün nurlardan daha üstün olan Kur'an nurudur. İçinden bu nurlar deryasının çıktığı zat ne paktır.
- Allah'ın vahdaniyeti ağacı kurumak üzereyken, gaybdan bu pak ve saf çeşme (kaplıca) birden ortaya çıkıverdi.
- Ya Rabbi! Hak ile batılı ayırdeden bu senin Kitab'ın mıdır yoksa bir âlem midir! Gerekli olan her şey bunun içinde bulunmaktadır.
- Bütün cihanı aradık taradık; bütün dükkanlara baktık. İrfan şarabının tek şişesi yalnız ve yalnız Kur'an olduğunu öğrendik.
- O nuru cihanda neyle benzetebiliriz? O ise her konuda ve her özellikte eşsizdir.

- Daha önce biz Kur'an-ı Kerim'i Musa'nın asası zannetmiştik. Daha sonra düşündüğümüz zaman her kelimesinin Mesih (ruhanî ve manevî ölüleri dirilten) olduğunu gördük.
- Bu körlerin kendi kusurlarıdır (ki onu görememektedirler.) Yoksa o nur öyle parlamaktadır sanki yüzlerce güneş parlıyor demektir.
- Böyle bir nur varolduğu hâlde kalbi kör olanların bu dünyada yaşamalarının ne anlamı vardır! (Ruhanî Hazain; C.III; S.305; Berahin-i Ahmediye; C.III; H.H. No: 2; S.274-275)
- "Ey azizlerim dinleyiniz! Kur'an olmadan insan Hakk'a eremez.
- Kur'an, insan kalbini nurla doldurur ve sinesini de iyice temizler.
- Ben onun özelliklerini nasıl açıklayayım? O insanın canına can katar.
- O büyük bir güneş gibi parlamaktadır. Onu kabul etmemek mümkün müdür?
- Bu kelâm baştan başa hikmetler deryasıdır. İnsana Hak sevgisinin kadehini içirmektedir.
- Dertli olanların tek ilacı odur. Rabbimizden olup Rabbimiz'i gösteren ancak odur.
- Biz hidayet güneşi olarak tek onu bulduk. Biz sevgili olarak da bir tek onu gördük.
- Onu kabul etmeyenlerin itirazları, boş bir lâftan başka bir şey değildir. (Ruhanî Hazain; C.III; S.300; Berahin-i Ahmediye; C.III; H.H.S.269)

"Bugün yeryüzündeki vahiye dayanan kitaplar arasından, İlâhî Kelâm olduğu kesin delillerle ispat edilebilen bir tek Kur'an-ı Kerim'dir. Onun necat ile ilgili usûlleri tam doğruluğa ve tabii kanunlara dayanmaktadır. Onun akideleri öyle kâmil ve kuvvetlidir ki çok kuvvetli deliller doğru olduklarını kanıtlamaktadırlar. Onun emirleri hâlis gerçeğe dayanmaktadır. Onun talimatları her çeşit şirk (Allah'a ortak koşmak) karışımından, bid'at ve mahlukata tapmaktan tamamen uzaktırlar. Onun içinde tevhid, İlâhî büyüklük ve Yüce Rabbimizin yüceliklerini ispat etmek konusu üzerinde durulmuş ve bu konulara dikkat edilmiştir. Onun güzelliği şudur ki o baştan başa Cenab-ı İlâhi'nin vahdaniyeti ile doludur ve Cenab-ı Hak'ın pak zatına bir noksanlık, ayıp ve çirkin sıfatlan isnat etmez. Hiç bir inancını torla kabul ettirmek istemez. Aksine öğrettiği bütün talimatların doğruluğunun sebeplerini öncelikle gösterir. Her istek ve amacını deliller ve kesin ispatlarla kanıtlar. Her usûlünün gerçek olduğuna dair açık deliller ileri sürerek insanı kamil yakin ve tam marifetine götürür. İnsanların akideleri, amelleri, söz ve fiillerinde buluna bütün bozukluklar, eksiklikler, halel ve fesadı açık delillerle yok eder. İnsanoğlunu (kelimenin tam anlamıyla gerçekten) insan yapmak için öğrenmesi gerekli olan bütün âdabı ona öğretir. Bugün fesat her tarafta her ne kadar şiddetle yayılmışsa, aynı şiddetle bu fesada karşı koyar. Onun

talimi dosdoğru, kuvvetli ve salimdir. Sanki kudret ahkâmının aynasıdır ve tabii kanunun gerçek bir resmidir. Sanki o kalbin görme gücü ve kalp basireti (içten görmek) için gözleri parlatan bir güneştir". (Ruhanî Hazain; C.1; S.81-82; Berahin-i Ahmediye; S.92)

VADEDİLEN MESİHİN MERTEBESİ VE GÖREVİ

"Rüyamda insanların (İslâmiyet'e) taze bir hayat verebilen birisini aradıklarını gördüm. Bu arada adamın birisi benim önüme geldi ve bana işaret ederek:

هذا رجل يحب رسول الله

dedi. Yani Resulüllahı seven adam budur. Bu söz söylemesinin gayesi (aradıkları kişinin) mertebesinin ana şartı Peygamber sevgisi olduğunu belirtmek idi ve bu şart benim zatımda gerçekleşmiş bulunmaktadır". (Ruhanî Hazain; C.l; H. H.; S.598 Berahin-i Ahmediye; C. IV; S.503).

"Dünya beni kabul edemez çünkü ben bu dünyadan değilim. Ancak huyları öteki âlemden pay almış olanlar beni kabul ederler ve kabul edecekler de. Beni terkeden aslında beni gönderen (Yüce Rabbimi) terkeder. Bana bağlanan ise aslında katından geldiğim o Yüce'ye bağlanır. Benim elimde bir kandil vardır. Bana gelen her kimse mutlaka onun nurundan payını alacaktır. Yalnız kuruntuya kapılarak ve hakkımda kötü düşünerek uzaklara kaçan mutlaka karanlığa itilecektir. Bu zamanın en güçlü kalesi benim. (Benim Cemaatim'e) giren her kişi canını hırsızlar, haydutlar ve yırtıcı hayvanlardan kurtaracaktır". (Ruhanî Hazain; C.3; S.34; Feth-i İslâm; S.57-58)

"Canım elinde olan Allah adına yemin ediyorum ki, Kur'an'ın latif gerçekleri ve ince manalarını anlamakta bana her bir ruha üstünlük bahşedilmiştir. Bana muhalif olan hocalara sık sık Kur'an tefsiri için meydan okuduğum gibi, eğer onlardan her hangi bir hoca (benimle yarışmak üzere) önüme çıksaydı, Yüce Rabbim onu rezil ederek utanca uğratırdı. Kısacası bana bahşedilmiş olan Kur'an'ı anlama yeteneği Yüce Allah'ın bir mucizesidir. Bütün dünyanın çok yakında bu ifademde doğru olduğumu göreceğini Yüce Rabbim'in lütfuyla ümit etmekteyim". (Ruhanî Hazain; C.l2; S.41; Sirac-i Münir; S.39)

"Ben yalnız değilim. O Yüce Rabbim benimle beraberdir ve hiçbir kimse bana O'ndan daha yakın değildir. Ancak O'nun lütfuyla bana böyle sevgi dolu bir ruh bahşedilmiştir ki eziyet çekerek bile O'nun dini uğruna hizmetlerde bulunayım ve İslâm'ın büyük ve yüce işlerini zevk ve vefa ile tam olarak sona erdireyim. Bu işe O, Kendisi beni görevlendirmiştir. Artık ben hiçbir kimsenin söylemesiyle vazgeçemem". (Ruhanî Hazain; C.5;

S.35; Ayna-yı Kemalât-i İslâm; S.35)

"Adına yalan söyleyenleri (helak ettiği) gibi Yüce Allah beni de helak etmedi. Aksine dışıma ve içime, bedenime ve ruhuma benim sayamadığım lütuf ve minnetler yağdırdı. Takva sahibi bir kimse için bu yeterli idi. Allah'ın vahyi ve ilhamını aldığımı iddia ettiğim zaman ben genç idim. Artık yaşlandım. İddia ettiğimden beri aradan yirmi yıldan bile fazla bir zaman geçmiştir. Yaşça benden küçük olan birçok dost ve akrabam vefat etmiştir ve O, bana uzun ömür bahsetmiştir ve her güçlük anında benim kefilim ve yardımcım olmuştur. Allah'a iftira edenlerin alâmetleri böyle mi olur? (Ruhanî Hazain; C. 11; S.50; Ancam-i Atam; S.50).

MÜSLÜMAN AHMEDİYE CEMAATİ'NİN KURULUŞ AMAÇLARI

"Ey bana bi'at etmiş olan dostlarım! Yüce Allah bana ve size, hoşuna gittiği işleri yapmamızı nasip etsin. Bugün siz azsınız ve hakir görülmektesiniz. Yüce Allah'ın ezelden beri yürürlükte olan sünneti gibi bugün sizin için bir imtihan devridir. Her yönden sendelemeniz için uğraşılacaktır. Sizler her şekilde eziyet edileceksiniz. Türlü türlü lâflar işitmeye, mecbur olacaksınız. Size diliyle yahut eliyle eziyet veren her kişi İslâmiyet'e yardım ettiğini sanacaktır. Gökten de size bazı imtihanlar olacaktır ki her bakımdan sınanasınız. O bakımdan daha şimdiden dinleyiniz. Zafere ulaşmanızın ve galip gelmenizin yolu, kuru sözlerinizi kullanmanız yahut alaya karşılık alaylı hareketler yapmanız veyahut küfüre karşılık küfretmeniz değildir. Çünkü eğer siz de yalnız bu yolları benimserseniz kalpleriniz katılaşacak ve içinizde ancak, Yüce Allah'ın nefret ettiği ve tiksindiği boş lâflar olacaktır. O yüzden sizler, biri halkın öteki de Allah'ın, her iki laneti üzerinize toplamayasınız". (Ruhanî Hazain; C.3; İzale-i Evham; S.446)

"Yüce Allah'ın sizi zayi edeceğini zannetmeyiniz. Siz Allah'ın eliyle yere ekilmiş olan bir tohumsunuz. Yüce Allah, bu tohum artık çıkacak ve gelişecektir; her tarafa dal budak salacaktır ve böylece büyük bir ağaç olacaktır demiştir. İşte ne mutlu Allah'ın sözüne iman edip aradaki imtihanlardan korkmayana. Çünkü imtihanların gelmesi de gereklidir ki Yüce Allah, kiminiz bi'at iddiasında doğrudur kiminiz ise yalancıdır diye sizi denesin. Her hangi bir imtihan anında sendeleyecek olan Allah'a hiç zarar veremeyecek ve şansızlığı onu cehenneme ulaştıracaktır. Eğer o, doğmamış olsaydı kendisi için daha hayırlı idi. Fakat sonuna kadar sabreden ve musibetler yüzünden sarsıntıya uğrayan, kaza belâlar kasırgalarına hedef olan, öteki milletlerin alay ettikleri ve dünya insanlarının Çok tiksinti ile davrandıkları bütün insanlar sonunda zafere ulaşacaklardır ve bereket kapıları onlara açılacaktır.

Yüce Allah benimle muhatap olarak Cemaatim'e şunları bildirmemi emir buyurdu. Her kim iman etmişse; öyle ki imanına dünya karışmış olmasın ve imanında münafıklık yahut yufka yüreklilikten de bir payı bulunmasın;

keza o iman, itaatin (yani bütün emirlere tabi olmanın) herhangi derecesinden de mahrum olmasın; işte bu gibi insanlar Allah'ın sevdiği kimselerdir. Yüce Allah bu gibi kimselerin doğru yoldan yürüdüklerini buyurur." (Ruhanî Hazain; C.20; S.309; El-Vasiyet;S.ll)

"Ey kendini benim cemaatim sayan bütün insanlar, sizler ancak takva yollarından yürüdüğünüz zaman gökte benim cemaatim sayılırsınız. Bu sebepten beş vakit namazını sanki Allahü Teala'yı görüyormuşçasına korku ve kalp huzuruyla eda ediniz. Oruçlarınızı da Allah için doğrulukla tamamlayınız. Zekât verebilecek olan her kes zekât versin ve üzerine hac farz olan, ve arada hiç bir engeli olmayan her şahıs hac farizasını eda etsin. İyiliği süsleyerek yapınız ve kötülüğü tiksinerek bırakınız. Şunu kesin biliniz ki takvadan boş olan hiç bir amel (hareket ve iş) Allah'a erişemez. Her iyiliğin kökü takvadır. Eğer bir amelde bu kök zayi olmazsa, o amel bile zayi olmaz. Önceki müminler nasıl ki imtihan olmuşlarsa, siz de aynen türlü üzüntü ve musibetlerle imtihan olmalısınız. Onun için sakın sendelemeyesiniz. Eğer gök ile kuvvetli alakanız varsa, yer size hiç bir zarar veremez. Sizler ne zaman kendi kendinize zarar verirseniz, düşmanınız eliyle değil kendi ellerinizle vereceksiniz. Eğer yer yüzündeki bütün itibarınız kaybolup gitse bile, Allah size gökte hiç kaybolup gitmeyen ebedî bir hürmet gösterecektir. Onun için O'nu bırakmayınız ve eziyet edilmeniz ve bir çok ümidinizden mahrum edilmeniz bile gereklidir. Bu sebepten dolayı böyle durumlarda üzüntüye kapılmayınız. Çünkü Allah'ınız, siz O'nun yolunda sebatlı mısınız, değil misiniz diye sizi sınamaktadır. Eğer gökteki meleklerin bile sizi methetmelerini istiyorsanız, dayak yediğiniz hâlde memnun kalınız; küfür duyduğunuz hâlde şükür ediniz ve başarısızlıklarla karşılaşınız fakat alakanızı kesmeyiniz. Sizler Allah'ın son cemaatisiniz. Onun için, kemal ve güzellik bakımından en yüksek seviyeye varmış olan iyilikler gösteriniz." (Ruhanî Hazain; C. 19; S. 15; Keşti-yi Nuh; S. 15)

"Adaletsizliğe ısrar ederek doğruluğu yok etmeye çalışmayınız. Doğruluğu kabul ediniz ister bir çocuktan olsun. Eğer size muhalif olan birisinde doğruluğu bulursanız hemen kuru tartışmanızı terk ediniz. Doğrulukta karar kılınız ve daima doğru şahitlik ediniz. Yüce Allah'ın:

فاجتنبوا الرجس من الاوثان وأجتنبوا قول الزور.(22:31)

buyurduğu gibi putların pisliğinden korununuz. Keza yalandan da uzak durunuz çünkü o bir puttan az değildir. Hak kıblesinden yüzünüzü çeviren her şey yolunuzdaki puttur. Doğru şahitlik ediniz ister babalarınız yahut kardeşleriniz yahut ta dostlarınız aleyhinde olsun. Hiç bir düşmanlık sizi adaletten alıkoymamalıdır. Aranızda cimriliği, kin ve hasedi, düşmanlıkla sevgisizliği terk ediniz ve bir olunuz. Kur'an-ı Kerim'in büyük emirleri ancak iki tanedir. Birincisi Yüce Allah'(C.C.)ı tek bilerek O'nu sevmek ve O'na itaat etmek. İkincisi de insanoğlu kardeşlerin iyiliğini düşünmek". (Ruhanî Hazain; C.3; İzale-i Evham;

S.550)

"Doğruluğu benimseyiniz. Doğruluğu benimseyiniz çünkü O, kalpleriniz nasıldır diye görmektedir. İnsanoğlu O'nu da aldatabilir mi? O'nun önünde hileler geçerli olur mu?" (Ruhanî Hazain; C.III; S.549; İzale-i Evham; S.830)

"Eğer gökte Allah'ın sizlerden memnun kalmasını istiyorsanız, aynı anadan doğan iki kardeş gibi birleşiniz. Aranızda daha büyük olan, kardeşinin suçunu daha fazla bağışlayanınızdır. İnat edip bağışlamayan şanssızdır. Böyle birinin benimle hiç bir alâkası yoktur. Allah'ın lanetinden korkunuz, O, Kuddûs[4] ve Gayurdur. Kötülük işleyen Allah'a ulaşamaz. Kibirli olan O'na erişemez. Zalim O'na varamaz. Hain O'na erişemez. O'nun ismi için kıskanç olmayan O'nun yanında yer bulamaz. Dünya menfaatleri üzerine köpekler karıncalar yahut akbabalar gibi üşüşen ve dünyada sadece rahatlarını arayıp bulmuş olanlar O'nun katında bir yakınlık elde edemezler. Her pak olmayan göz O'ndan uzaktır ve her temiz olmayan kalp O'ndan habersizdir. O'nun için ağlayan gülecektir. O'nun için bu dünya ile alakasını kesen, O'nunla birleşecektir. Sizler tam gönül rızasıyla ve tam doğrulukla ve büyük bir gayretle Allah'ın dostları olunuz ki O, da dostunuz olsun. Sizler idareniz altında çalışanlara, eşlerinize ve fakir kardeşlerinize merhamet ediniz ki gökte sizlere de merhamet edilsin. Siz gerçekten O'nun olunuz ki O, da sizin olsun." (Ruhanî Hazain; C.19; S. 13; Keşti-yi Nuh;S.12-13)

İNANÇLARIMIZ

"Bizim dinimizin özeti ve özü 'Lâ ilahe illallâhü Muhammed-ür Resûlüllâhi'dir. Bu dünyadaki hayatımızda inandığımız ve Yüce Allah'ın yardımı ve bereketiyle bu geçici âlemden birlikte göç edeceğimiz itikadımız şudur ki, eliyle din artık tam mertebeye erişmiş olan Hazret-i Seyyidina ve Mevlâna Muhammed-i Mustafa S.A.V. hâtem-ün nebiyyin ve hayrülmürselindir. Bir kulun doğru yolu benimseyerek Yüce Rabbin'e erebileceği nimet artık o Yüce Peygamber (S.A.V.) eliyle kemale ulaşmıştır. Bir kesin olarak Kur'an-ı Kerim'in vahiye dayanan bütün, kitapların sonuncusu ve en yücesi olduğuna inanıyoruz. Onun şeria'tinden, koyduğu sınırlardan ve emir ile buyruklarından bir tek parça yahut nokta bile arttırılamaz yahut ta eksiltilemez. Artık Kur'an hükümlerini değiştirip ortadan kaldırabilecek, yahut her hangi emrini tebdil edip değiştirebilecek bir vahiy yahut ilham Yüce Allah tarafından olamaz Eğer birisi böyle düşünürse o, bizce müminler cemaatinden çıkmış, dinsiz ve kâfirdir." (Ruhanî Hazain; C.lll; S.169-170; İzale-i Evham, C.I; S.137-138)

[4] Kuddûs=pak ve temiz; Gayur=gayret sahibi, kıskanç (Mütercim)

"Biz Müslüman'ız. Hiç bir ortağı olmayan tek Allah'a inanırız ve lâ ilahe illallah kelimesini kabul ederiz. Allah'ın kitabı olan Kur'an'a ve O'nun Hâtem-ül Enbiya olan Peyganberi'ne. S.A.V. inanırız. Meleklere, ahiret gününe, cehennem ile cennete iman ederiz. Namaz kılar, oruç tutarız ve kıble ehliyiz. Allah ve Resulünün haram kıldığını haram biliriz ve helâl kıldığını helâl sayarız. İslâm şeri'atine ne bir şey ilâve eder ne de ondan bir şey eksiltiriz. Bir zerre kadar bile eksiltme yahut arttırma yapmayız. Resûlüllâh' (S.A.V.) tan bize ulaşmış olan her şeyi kabul ederiz. İster onu anlasak, isterse onun sırrını anlayamazsak ve içyüzüne varamazsak da. Biz Allah'ın inayetiyle mümin, müvahhid, Müslim'iz." (Ruhanî Hazain; C.VIII; S.7; Nur-ul Hak;C.l;S.5)

"Ey yeryüzünde yaşayan bütün insanlar! Ey Doğu ve Batı'da yaşayan bütün ruhlar! Ben tam bir kuvvet ile sizleri şu yöne davet ediyorum ki artık yer yüzünde doğru din yalnız İslâm'dır. Doğru tanrı da ancak Kur'an'ın açıkladığı Yüce Allah'tır. Daimî olarak Ruhanî hayata sahip olan peygamber ve celâl ile kudsiyet tahtında oturmakta olan da Hazret-i Muhammed' S.A.V. dir" (Ruhanî Hazain; C.I5; S.141; Tiryak-ül Külûb; S.7)

ÖĞÜTLER

"Ben Cemaatim'e nasihat ediyorum ki kibirden uzak durunuz çünkü kibir Yüce Rabbimiz' (C.C.) in gözlerinde çok mekruhtur. Sizler belki kibirin ne olduğunu bilmezsiniz. Onun için benden anlamaya çalısınız ki ben Allah'ın ruhuyla konuşmaktayım.

Kendini daha bilgili, daha akıllı yahut daha hünerli zannederek kardeşini küçük gören her kimse kibirlidir. Çünkü o, Rabbi'ni akıl ile bilginin ana kaynağı saymaz ve kendini bir şey zanneder. Yüce Allah'ın onu deliye dönüştürmeye ve kendinden küçük saydığı kardeşini ondan daha akıllı bilgili ve hüner sahibi yapmağa gücü yetmez mi? Keza malını yahut mevki ve şanını düşünerek kendi kardeşini hakir gören birisi de kibirlidir. Çünkü o, bu mevki ve şanını Yüce Allah'ın kendisine verdiğini unutmuştur. O, kördür. Yüce Allah'ın kendisini birden mahlukatın en düşüğü yapabilecek bir felâket indirebileceğini ve hakir saydığı kardeşini kendisinden daha fazla mal mülk verebileceğini bilmez. Aynı şekilde vücut sıhhatini beğenmiş olan yahut güzelliği ve çekiciliği, kuvveti ve gücüne nazlanan; kardeşini alaya alarak küçük düşürmek için aşağılatıcı isimlerle isimlendiren ve onun vücut eksikliklerini insanlara anlatan bile kibirlidir. O, kendini birden kardeşinden daha küçük düşürebilen vücut eksikliklerini kendisine indirebilen Rabbinden bihaberdir." (Ruhanî Hazain; C.18; S.402; Nüzûl-ül Mesih;; S.26)

Başkası hakkında kötü düşünmek çok büyük bir belâdır ve insanın imanını, alevli ateşin kuru ot ve tahta parçalarını yakıp kül ettiği gibi

yakıp yok eder. Her kim Allah'ın peygamberim hakkında kötü düşünürse Allah ona düşman kesilir ve onunla savaşmaya hazır olur. Ö, seçkinleri hakkında, başka hiçbirisinde görülmeyen bir kıskançlık duyar. Bana da türlü saldırılar yapıldığı zaman Yüce Allah'ın kıskançlığı benim hakkımda (o saldırılara karşı) tepki gösterdi." (Ruhanî Hazain; C.20; S.317; Elvasiyet; S. 19)

"Size doğrusunu söylüyorum ki başkası hakkında kötü düşünmek, insanın imanını yok eden, onu doğruluktan uzak düşüren ve dostları düşmana çeviren çok kötü bir belâdır. İnsanoğlu başkası hakkında kötü düşünmekten çok sakınmalıdır. Bu doğruların kemale ermeleri için çok gereklidir. Eğer insan başka birisi hakkında sui zanna düşerse (yani kötü düşünceye kapılırsa) Yüce Rabbin'e kendisini bağışlaması için çok yalvarmalıdır ve O'na dualar etmelidir ki o kötü düşüncenin arkasından gelen günah ve onun kötü sonucundan korunsun. Bunu asla küçük bir şey zannetmemelidir. Bu çok tehlikeli bir hastalıktır ki insan onunla çok çabuk helak olur." (Melfuzat; C.l; S.356)

"Sizler de insanlara dert ortağı olarak ve nefislerinizi pak ederek Ruh-ül Kudüs'ten pay almalısınız ki Ruh-ül Kudüs olmadan gerçek takva elde edilemez. Nefislerinizin isteklerini tamamen terk ederek Allah'ın rızası uğruna en dar yolu benimsemelisiniz. Dünya lezzetlerine heves etmeyiniz çünkü onlar insanı Rabbin'den ayırır. Rabbiniz uğruna acı yaşayışı benimseyiniz. Allah'ın razı olduğu bir dert, O'nun gücendiği bir lezzetten daha iyidir. O'nun razı olduğu bir yenilgi O'nun gazabını gerektiren bir zaferden daha iyidir. Allah'ın gazabına yaklaştıran sevgiyi terk ediniz. Eğer siz kalbi temiz olarak O'na gelirseniz O, her yolda size yardım edecektir ve hiçbir düşman size zarar veremeyecektir." (Ruhanî Hazain; C.20; S.307; Elvasiyet; S.9)

"Libas-üt takva Kur'an-ı Kerim'in kelimesidir. Bu şuna işarettir ki ruhanî güzellik ve manevî ziynet ancak takvadan doğar. Takva şudur ki insan Allah'ın bütün emanetlerine ve iman sözüne, keza mahlukatın bütün emanet ve sözlerine mümkün olduğu kadar riayet etmelidir. Yani onların en ince yönlerine elinden geldiğince bağlı kalmalıdır." (Ruhanî Hazain; C.21; S.210; Berahin-i Ahmediye; C.V; S.52)

İNSANLARA DERT ORTAĞI OLMAK

"Bütün insanlara dert ortağı olmak benim usûlümdür. Eğer bir kişi Hindu olan komşusunun evinde yangın çıktığını görürse, fakat yangını söndürmek konusunda ona yardım eli uzatmazsa, doğrusunu söylerim ki böyle bir kimse benden değildir. Eğer benim cemaatimden bir kimse, birisinin bir Hıristiyan'ı öldürmekte olduğunu görürse, fakat o, onu kurtarmak için

ona yardım etmezse, size doğrusunu söylerim ki böyle bir kimse bizden değildir". (Ruhanî Hazain; C. 12; S.28; Sirac-ı Münir; S.26)

VAHY-İ İLÂHÎ

"Yüce Allah, her hangi kuluna, onun duasından sonra yahut Kendi Kendine, gaiple ilgili bir konu hakkında bildirmek istediği zaman, onun üzerine birden bir baygınlık yahut mahmurluk salar. Kul onunla tamamen kendi benliğinden geçer. O, bir insanın suya dalış yaptığı ve suyun derinliğine girdiği gibi, bu kendinden geçmişliğine, uyuklamaya ve baygınlığa boğulur. Kısacası kul, suyun içine dalışa çok benzeyen bu uyuklamadan çıktığı zaman kendisi içinde bir yankı gibi bir durumu müşahede eder. Bu yankı biraz azaldığı zaman o, birden kendi içinde uygun, latif ve lezzetli bir kelâmı hisseder. Bu uykuya dalış olağanüstü bir şeydir. Kelimeler onun güzelliklerini anlatmaya yetmez. Kul üzerinde bir marifet deryasının açıldığı durum işte budur. Çünkü kul Rabbine sık sık dua ettiği zaman Yüce Allah, kulu üzerine bu dalış ve uykuyu salarak onun her duasına ona latif ve lezzetli bir kelâm ile cevap verdiği zaman, keza onun her sorusu üzerine ona, bir insan gücünün yetmediği ince gerçeklerinden haberdar ettiği zaman bu durum kul için marifetinin artmasına ve kâmil irfanına sebep olur. Kulun dua etmesi, Yüce Allah'ın da ulûhiyet tecellisiyle her bir duasına cevap vermesi öyle bir gerçektir ki sanki kul bu dünyada Rabbini görür ve her iki âlem farksız olarak onun için bir olur". (Ruhanî Hazain; C.I D.N.; S.261-262; Berahin-i Ahmediye; S.237)

"Vahyin beşinci şekli odur ki insan kalbi ile hiçbir alâkası yoktur. Aksine dıştan bir ses gelir. Bu ses, bir perde arkasından bir insanın konuşması gibi hissolunur. Fakat bu ses çok lezzetli ve hoş, biraz da hızlı olur ve kulun kalbi ondan çok lezzet duyar. Kul bir çeşit istiğrak[5] içinde iken birden bir ses gelir. Kul o sesi duyunca hayretler içinde kalır ve bu ses nereden geldi? Benimle kim konuştu diye düşünür. O, şaşkın birisi gibi önüne ve arkasına bakar. Daha sonra bir meleğin seslendiğini anlar. Kul her hangi durumda çok kaygılı ve üzüntülü iken, dıştan gelen bu ses ona bir müjde gibi olur". (Ruhanî Hazain) C.I; D.N.; S.287; Berahin-i Ahmediye; S.258)

"İlâhî kanun hep böyledir. Her kimin yanında biraz nur varsa işte ona daha da nur bahşedilir. Yalnız her kimin yanında hiç bir şey yoksa ona hiçbir şey verilmez. Ancak göz nuruna sahip olan güneş nurundan faydalanır. Fakat göz nurundan mahrum olan güneş nurundan da mahrum kalır. Aynı şekilde tabiî nurdan payı az olana öteki nur dahi az ihsan edilir. Yalnız tabiî nurdan payı fazla olana öteki nur bile fazla

---

[5] İlâhî aşkla dünyayı unutarak kendinden geçmek; manevî bir dalgınlık (Mütercim)

bahşedilir". (Ruhanî Hazain; C.I.; D.N.S. 195-196; Berahin-i Ahmediye; S. 180)

"Yüce Allah fevkalâde âlemini üç kısma ayırmıştır: (1) Dış âlemi ki gözler, kulaklar ve diğer zahirî duyular ve diğer dış âletler yardımıyla hissedilebilir. (2) İç âlemi ki akıl ve kıyas vasıtasıyla anlaşılır. (3) İç âlemi içindeki başka bir iç âlemi. Bu âlem öyle ince, anlaşılmaz ve insanların düşünce yeteneğinden öyle üstündür ki onun hakkında bilgi sahibi olan insanlar pek azdır. O âlem-i gayb-ı mahzdır. (Yani içten içe ve çok gizli olan gayb âlemidir.) Ona erişebilme gücü akıllara bahşedilmemiştir. Ancak bir zanna sahiptirler. Bu âlem hakkında ancak Keşf (doğru rüya), Vahiy ve İlham vasıtasıyla haber verilir. Başka bir yolla değil. Yüce Allah'ın açık olarak anlaşılmış ve tespit edilmiş olan âdeti şudur ki O, yukarıda zikredilen her iki âlemi anlamak üzere insanoğluna türlü türlü duyular bahşetmiştir. Aynı şekilde eli daima açık olan o Yüce, insanoğlu için bir vasıta tayin etmiştir. Bu vasıta Vahiy, İlham ile Keşf (doğru rüya) tır. Bu vasıta hiçbir zaman tam olarak kapalı ve işlemez kalamaz. Aksine onun şartlarını yerine getirenler daima, ilelebed onu bulabilecekler" (Sürme-yi Çeşm-i Ariya; Ruhanî Hazain; C.2; D.N.; S.127-128)

MELEKLER

"Kur'an-ı Kerim'i derinlemesine dikkat ederek okursak şunu anlanz ki insanoğlu, hatta bütün dünya âleminin dış ve iç terbiyesi için bazı vasıtaların bulunuşu gereklidir. Kur'an-ı Kerim'in bazı işaretlerinden açık bir şekilde anlaşıldığı gibi, melekler olarak adlandırılan bazı pak ve temiz varlıkların gök tabakalarıyla ayrı ayrı alakaları bulunmaktadır. Bazıları özel tesirleriyle rüzgar estirir; bazıları yağmur yağdırır ve bazıları da dîğer bir takım tesirleri yeryüzüne indirir". (Ruhanî Hazain; C.III; S.70; Tevzih-i Meram; S.37)

"Şunu da hatırımızda tutmalıyız ki İslâm şeri'ati bakımından seçkin meleklerin derecesi seçkin insanlardan pek fazla değildir. Aksine seçkin insanlar, seçkin meleklerden daha üstündürler. Maddî yahut manevî düzen içinde meleklerin vasıtalar olarak karar verilmeleri onların üstün olduklarını tespit etmez. Aksine Kur'an-ı Kerim'in bildirdiğine göre onlar hizmetçiler gibi bu iş için işletilirler". (Ruhanî Hazain; C.III; S.74; Tevzih-i Meram; S.45)

"Meleklerin inmesi ne demektir? Herkese açık olsun ki Yüce Allah'ın âdeti öteden beri böyledir. Her ne zaman bir peygamber, nebi, yahut mühaddes Allah'ın mahluklarının ıslahı için gökyüzünden inerse, kendisiyle birlikte yardımcı olarak, yetenekli kalpleri hidayete erdiren ve hayıra rağbet ettiren melekler dahi mutlaka inerler. Onlar, imansızlık ve dinsizlik karanlığı ortadan kalkarak doğruluk sabahı sokmadan üst üste inmeye devam ederler. Yüce Allah'ın:

تنزل الملائكة والروح فيها باذن ربهم من كل امر سلام هي حتى مطلع الفجر.

buyurduğu gibi. Kısacası gökyüzünden meleklerle Ruh-ül Kudüs' ün nüzul etmesi yani gökyüzünden yere inmesi ancak yüce bir insanın hilafet elbisesini giyerek ve İlâhî kelâm ile şeref bularak yeryüzüne nüzul etmesiyle olur. Ruh-ül Kudüs özellikle o halifeye verilir. (Ruhanî Hazain; C.3; S. 12; Feth-i İslâm; D.N.; S. 19)

CİHAD

"İslâm hiçbir zaman zor kullanmayı öğretmemiştir. Eğer Kur'an-ı Kerim, bütün hadis ve tarih kitaplarını dikkatle incelersek ve bir insanın gücü yeterince mümkün olduğu kadar dikkatle okursak yahut dinlersek, bu kadar geniş bilgilere dayanarak kesin bir şekilde şunu anlayabiliriz ki İslâmiyet'e yöneltilen, güya İslâmiyet zorla dinini yaymak üzere kılıç kaldırmış gibi bir itiraz tamamen asılsız ve utanç verici bir suçlamadır. Aslında bu, taassuptan ayrılarak Kur'an-ı Kerim, Hadis-i Şerif ve İslâm'ın güvenilir tarihlerini incelememiş olanların, aksine tam olarak yalan ve iftiraya yönelenlerin düşüncesidir. Fakat ben, doğruluğa susamış olanların artık bu suçlamaların gerçek içyüzünü öğrenebilecekleri zamanının yaklaşmakta olduğunu bilirim. Dinî kitabı Kur'an-ı Kerim'de açık bir şekilde:

لا اكراه في الدين

yani başkasını dine sokmak üzere zor kullanmak caiz değildir gibi bir hidayet bulunan bir dine zor kullanmayı telkin eden bir din diyebilir miyiz? Mekke-i Mükerrime'deki on üç yıl boyunca, bütün dostlarına gece gündüz, şerre karşılık vermeyin ve sabredin diye nasihat eden yüce peygamberi zor kullanmakla suçlayabilir miyiz? Elbette düşmanların kötülüğü haddini aşınca ve bütün milletler İslâm dinini yoketmek üzere çabalayınca Yüce Allah'ın hamiyeti, kılıç kaldıranların kılıçla öldürülmesini istedi. Yoksa Kur'an-ı Kerim aslâ zor kullanmayı öğretmemiştir. Eğer zor kullanmak telkin edilmiş olsaydı, Yüce Peygamberimiz,(S.A.V.)in ashabı zor kullanmayı öğretildikleri için, imtihan edildikleri zamanlarda, gerçek iman sahipleri gibi asla vefa gösteremezlerdi. Yalnız efendimiz ve Yüce Peygamberimiz,(S.A.V.)in ashabının vefası öyle açık bir gerçektir ki daha fazla açıklamamamıza muhtaç değildir. Onların doğruluk ve vefalarının örnekleri öyle ortaya çıkmıştır ki diğer milletlerde onun benzeri bulunamaz. O vefalı millet, kılıçlar altında bile vefalarını ve doğruluklarını bırakmadılar. Aksine yüce ve kutsal peygamberlerinin refakatinde öyle vefa gösterdiler ki bir insanın kalbi imanla aydınlanmayınca içinde öyle bir vefa ve kalp temizliği baş gösteremez. Kısacası İslâm'da zor kullanmak yoktur". (Ruhanî Hazain;

C.15; S.ll-12; Mesih Hindostan Men; Önsöz; S. 11-12)

"Dünyaya gelip geçmiş bütün gerçek Müslümanların hiç birisi, hiç bir zaman, İslâm'ı kılıçla yaymak gerekir inancında olmamıştır. Aksine İslâm dini kendi özel güzellikleri sebebiyle dünyaya yayılmıştır. O bakımdan sözde Müslüman oldukları hâlde ancak İslâm'ı kılıçla yaymak gerekir sözünden başkasını bilmeyenler ise İslâm'ın özel güzelliklerini kabul etmezler." (Ruhanî Hazain; C.15; S. 167; Tiryak-ül Külûb; Haşiye; S.39)

DUA

"Allâh-ü Teâla' nın lütfu yaklaştığı zaman O, duanın kabul edilmesi için gereken sebepleri de (kuluna) bahseder. (İnsanın) kalbinde bir huşu ve alçak gönüllülük belirir. Fakat bir dua kabul görmeyeceği zaman, (insanın) kalbinde bir teselli ve istek doğmaz. Nefsinizi ne kadar zorlarsanız zorlayınız hiç duaya yönelmez. Sebebi de şudur ki Yüce Allah (C.C.) bazen Kendi kaderini kabul ettirmek ister ve bazen ise duayı kabul eder. O yüzden ben izn-i İlâhî amarelerini görmediğim müddetçe duamın kabul edileceğini fazla beklemem ve dua kabul edildiği an duyduğum sevinçten de daha ziyade bir sevinçle O'nun kaderine razı olurum. Sebebi de şudur ki Allah'ın kaderine razı olmanın meyve ve bereketleri (dua kabul edilmesinden) çok daha fazladır." (Melfûzat; C.l; S.440)

"Çeşitli harikulade mucizeler, çoğu kez ancak dualar vasıtasıyla Kadir olan Yüce Rabbimizin kudretlerini göstermektedir. Arabistan çölünde cereyan etmiş olan o olağanüstü hâdiseye dikkat ediniz. Yüz binlerce ölü bir kaç günde diriliverdi. Nesiller boyunca ataları bile doğru yoldan sapmış olanlar nasıl İlâhî renge giriverdiler. Gözleri kör olanlar görmeye başladılar. Dilsizlerin dilleri üzerinden İlâhî bilgiler akmaya başladı. Kısacası daha önce hiç bir gözün görmediği ve hiç bir kulağın işitmediği bir devrim birden dünyada belirlendi. O neydi bilir misiniz? O ancak bir fani fillâhın karanlık gecelerde yaptığı dualardı ki dünyada yankılar uyandırdı ve bir ümmî ve bikesten zor gibi gözüken olağanüstü hâdiseleri gerçekleştirdi. Ya Rabbi! Onun bu ümmet uğruna duyduğu kaygı, gam ve üzüntü derecesine göre ona rahmet, selâm ve bereketini gönder ve Kendi rahmet nurlarını daima onun üzerine indir.

Ben kendi özel tecrübemden de, dualar tesirinin, su ile ateşin etkisinden daha fazla olduğunu görmekteyim. Hatta tabiî sebepler zincirinde, hiç bir şey, dua kadar yüce tesirli değildir." (Ruhanî Hazain;C.IV;S.10-1l;

GÜNÂH

"Günâh aslında, bir kulun Allah'ın itaati ve O' nun canlı sevgisi ve bir âşık gibi Yüce Rabbi'ni zikretmesinden mahrum ve uzak kaldığı zaman ortaya çıkan bir zehirdir. Bir ağaç toprak içinden kökü kazıldığı ve oradan suyu çekemediği zaman nasıl gün gittikçe kurumaya başlıyor ve bütün yeşilliği berbat oluyorsa; Allah'ın sevgisinden mahrum kalmış bir kulun durumu da aynen böyledir. Kısacası günah bir kuruluk gibi onun üzerine istila eder. Allah'ın kanununa göre bu kuruluğun tedavisi şu üç şekilde olur: 1. Sevgi 2. İstiğfar ki örtmek arzusu demektir; çünkü bir ağacın kökü toprak altında bulunduğu müddetçe (o ağaç) yeşilliği bekleyebilir. 3. Üçüncü tedavisi tövbedir. Yani hayat suyu çekmek üzere alçak gönüllülükle Allah'a yönelmek ve kendini O'na yaklaştırmak. Keza günah perdesinden kendini hayırlı ameller vasıtasıyla çıkarmak. Tövbe yalnız dil ile olmaz. Tövbenin kemali salih ameller ile olur bütün iyilikler, tövbeyi kemale ulaştırmak içindir." (Ruhanî Hazain; C.12; S.328; Sirac-üd Din İsaî Ke Çar Savalon Ke Cavab; S.2-3)

NECAT

"Necat ile ilgili İncil'de açıklanan meseleye gelince, yani Hz. İsa'nın çarmıhta canını vermesi ve 'Keffare', iste bu açıklamayı Kur'an-ı Kerim kabul etmemektedir. Gerçi Kur'an-ı Kerim, Hz. İsa'nın bir peygamber, Allah'ın sevgilisi, ermiş biri ve yüce olduğunu açıklar. Mamafih, onun ancak bir insan olduğunu ileri sürer ve Necat için, bir günahkârın suçunun günahsız birisine yüklemenin gerekli olduğunu kabul etmez. Zeyd bir günah işlesin fakat onun yerine Bekir yakalansın; akıl bile bunu kabul etmez. Dünya hükümetleri bile böyle davranmamıştır. Yazık ki Necat ile ilgili olarak Hıristiyanların hataya düştükleri gibi (Hindu) Aryalar bile aynı hataya düşmüşlerdir. Onlar esas gerçeği unutmuşlardır. Çünkü (Hindu) Arya'ların inancına göre tövbe ve Allah'tan mağfiret dilemek hiç bir şey değildir. Bir insan bir günah işlediği zaman, o günahın cezası olarak karar verilmiş olan bütün 'Cun'[6] yani devirlerden geçmediği müddetçe necata kavuşması imkânsızdır." (Ruhanî Hazain; C.23; S.414; Çeşme-i Marifet; S.44)

---

[6] Hindu'ların inancına göre bir insan dünyada yaptığı, işlere göre ruhu bir insan veya hayran şeklinde tekrar tekrar dünyaya geri gelir, işte ruhun dünyaya geldiği her devire 'Cun' denir (Çev.)

ÖLÜLERİN TEKRAR DİRİLMESİ

"Her ölüye mezarda, lezzet yahut cezayı idrak edebilecek bir beden verilir. Bu da İslâm'ın ileri sürdüğü çok yüce bir felsefedir. Biz o bedenin hangi maddeden hazırlandığını tam olarak söyleyemeyiz. Çünkü bu fani beden zâten yok olup gider. Bu fani bedenin gerçekten mezarda tekrar dirildiğini kimse müşahede etmemiştir. Sebebi de şudur ki çoğu kez bu beden ateşe verilir. Keza naaşlar müzelere de konur. Ayrıca bazen uzun müddet mezar dışında da bırakılır. Eğer bu beden dirilseydi, elbette insanlar onu görürlerdi. Maamafîh, Kur'an'dan ölülerin dirilmesi ispat olunur. Onun için ölü bir insanın, bizim göremediğimiz bir beden olarak diriltildiğini kabul etmeye mecburuz. Galiba o beden bu (maddî) bedenin latif cevherlerden oluşur. O zaman bir beden verildikten sonra insanî kuvvetler tekrar işlerlik kazanır. Bu ikinci beden, birinci bedenden çok daha latif olduğu için ona mükaşefeler kapısı apaçık bir şekilde açılır." (Ruhanî Hazain; C.13; S.70-71; Kitab-ül Beriye; S,52-53)

RUH

"Dikkat ettiğimiz zaman, bedenin ruhun anası olduğunu öğreniyoruz. Hamile kadınların karnına ruh hiçbir zaman üstten düşmez. Aksine o zâten nutfede gizli olan ve beden geliştikçe parlayan bir nurdur. Yüce Allah'ın pak kelâmının bize bildirdiğine göre ruh, nutfeden rahimde oluşan kalıptan meydana gelir. O, Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurur

ثم انشأناه خلقا آخر فتبارك الله احسن الخالقين

Yani, sonra Biz, rahimde oluşmuş olan bedeni başka bir yaradılışa sokarız ve ruh adıyla adlandırılan yeni bir şeklini belirtiriz. Allah çok bereketlere sahiptir. O, eşi bulunmayan Yaratan'dır.". (Ruhanî Hazain; CIO; S.321; İslâmî Usûl Ki Filasafı; S.7)

"Su olmadan nasıl ki bir bağ yeşil kalamazsa, aynı şekilde hayırlı ameller olmadan hiç bir iman, canlı bir iman olamaz. Eğer iman varsa fakat ameller yoksa, böyle bir iman bir hiçtir. Yalnız eğer ammeler varsa fakat iman yoksa, o ameller hep gösteriş demektir. İslâmî cennetin gerçeği de şudur ki o bu dünyadaki iman ile amelin bir gölgesidir. O dışarıdan gelerek insana verilecek olan yeni bir şey değildir. Aksine insanın cenneti insanın içinden çıkar. Her bir insanın cenneti kendi imanı ve salih amelleridir ki lezzeti zâten bu dünyada başlar." (Ruhanî Hazain; C.10; S.389-390; İslâmî Usûl Ki Filasafi; S.75-76)

YECÜC İLE MECÜC

"Yecüc İle Mecüc, dünyada bütün milletlerden ateşi kullanmakta daha usta, hatta onun icat edicisi bir millettir. Bu isimlerde şu işaret vardır ki onların gemileri, onların trenleri, onların makinaları ateşle işleyecektir. Onların savaşları ateş ile olacaktır. Ateşten istifade etmekte onlar bütün dünya milletlerinden daha üstün olacaklardır. Zâten bu sebepten dolayı onlar yecüc ve mecüc olarak adlandırılacaklardır. İşte onlar, Avrupa milletleridirler. Bunlar ateşi işletmek sanatında öyle uzman, ve eşsizdirler ki daha fazla bir şey söylememize gerek yoktur. İsrail oğullarının peygamberlerine verilen eski kitaplarda bile, Avrupa milletlerine yecüc ile mecüc denmiştir. Hatta öteden beri Rusya'nın başkenti olan Moskova'nın ismi dahi yazılıdır. İşte Vadedilen Mesih'in de yecüc ile mecüc zamanında belirlenmesi mukadder idi. (Ruhanî Hazain; C.14; S.425; Eyyâm-üs Sulh; S. 176-177)

NUR MEVSİMİ

"Gördüğünüz gibi meyveler zamanında olgunlaşır. Aynı şekilde nur bile zamanında iner. O kendiliğinden inmeden hiç kimse onu indiremez. Yalnız o indiği zaman da hiç kimse onu durduramaz. Fakat anlaşmazlıkların vuku bulması ve ihtilâfın olması da gereklidir. Sonunda doğruluk zafere ulaşacaktır, çünkü bu şey insandan değildir. Hiçbir insanoğlunun elinden değildir aksine mevsimleri değiştiren, zamanlan döndüren, günden geceyi, geceden de günü çıkaran o Yüce Allah tarafındandır. O, karanlığı da yaratır; fakat sevdiği aydınlıktır.

O, şirkin (yani Allah'a ortak koşmanın) yayılmasına da izin verir; fakat O'nun sevdiği tevhid (yani Allah'ın birliği)dir. O, celâlinin başkasına verilmesini istemez. İnsan yaratıldığından başlayarak ölüp yok oluncaya kadar Allah'ın tabii kanunu işte şudur ki O, daima tevhidden yanadır." (Ruhanî Hazain; C.15; S.65; Mesih Hindostan Men; S.65)

-İşlerimi yürüten, ayıplarımı örten, ihtiyaçlarımı gideren Rabbim!
Ey sevgilim! Benim muhsinim! Yaratanım!
-Sen beni beğendin. Bu da ancak Senin lüftundur; Senin minnetindir.
Yoksa Senin dergâhında hizmet edenler az değil idiler.
Bana dost olduklarını söyleyenlerin hepsi bana düşman oldular.
Yalnız Sen beni yalnız bırakmadın ey bütün ihtiyaçlarımı karşılayan!
Ey tek ve eşsiz dostum! Ey canımın güvenip sığındığı Rabbim! Sen bana kâfisin. Senden başka hiç bir şeye ihtiyacım yoktur.
-Senin lütfun olmasaydı, ben ölüp toprak olurdum.
Sonra kim bilir bu toz nereye atılırdı!
Ey sevgilim! Senin yolunda vücûdum, canım ve kalbim feda olsun.
Başka hiç birisinin beni Senin gibi sevdiğini görmem.

Başlangıçtan itibaren benim günlerim ancak senin sayende geçmiştir.
Ben süt emen bir bebek gibi hep senin kucağında kaldım.
-Sendeki vefa insan neslinde müşahede edilmemiştir. Senden başka,üzüntülerimi paylaşan hiç bir yar görmedim.
-İnsanlar, işe yaramaz biri kabul olmaz derler. Ben ise bir işe yaramaz olduğum hâlde Senin dergâhına kabul edildim.
-Benim üzerime Senin minnetlerin ve Senin lütfun o kadar fazla oldu ki, kıyamet gününe kadar onları sayıp bitirmek zordur." (Ruhanî Hazain; C.27; S. 127; Berahin-i Ahmediye; C.V; S.97)

DÜNYA DİNLERİ

"Bana öğretilen usûllerden bir tanesi de şudur ki, Yüce Rabbimin bana bildirdiği gibi, dünyada peygamberler vasıtasıyla her ne kadar din yayılıp güç kazanmış, dünyanın bir bölgesini istila etmiş, devam edip üzerinden bir zaman geçmiş ise, o dinlerin hiç biri esas itibarıyla yanlış değildir. Keza o peygamberden hiç birisi de yalancı değildir." (Ruhanî Hazain; C.12; S.256; Tuhfe-yi Kayseriye; S.4)

"Şu usul çok sevimli, barışçı, insanların aralarını düzelten ve ahlâk güzelliklerinde onlara yardımcı olandır ki, dünyaya gelip geçmiş bütün peygamberleri doğru kabul edelim. İster onlar Hindistan'da ortaya çıkmış olsun; isterse Fars, Çin yahut başka her hangi ülkede belirlenmiş ve yüce Rabbimiz milyarlarca insanın kalbine onların hürmeti ve yüceliğini yerleştirmiş, dinlerine de bir güç verip devam bahşetmiş olsun." (Ruhanî Hazain; C.12; S.295; Tuhfe-yi Kayseriye; S.7)

MÜSLÜMAN AHMEDİYE CEMAATİ'NİN SONU

"Ben büyük bir iddia ile ve tam inançla doğruluk üzerinde olduğumu söylerim. Yüce Rabbimin yardımıyla bu meydanda zafer benimdir. Uzaktan görebildiğim kadarıyla bütün dünyayı doğruluğuma yenilmiş görmekteyim. Büyük bir zafer kazanacağım yakındır. Çünkü dilimi teyit eden başka bir dil konuşmaktadır. Keza elimi güçlendirmek üzere başka bir el işlemektedir. Dünya onu görmemektedir fakat ben onu görmekteyim. Benim içimde İlâhî bir ruh konuşmaktadır. O benim her kelime ve her harfime hayat vermektedir. Gökte bir heyecan ve cuş-u huruş baş göstermiştir. O,bir avuç toprak olan bu âcizi seçip imam yapmıştır. Üzerine tövbe kapısı kapanmamış olan her şahıs, yakında benim kendi tarafımdan olmadığımı görecektir. Doğru bir kişiyi göremeyen gözler sağlam mıdır? Bu İlâhî sesi duyamayan da diri midir sanki?" (Ruhanî Hazain; C.3; S.403; İzale-i Evham; C.2; S.563)

"Bu Allah'ın eliyle dikilmiş bir fidandır. Bunu kesin biliniz. Allah

bunun yok olmasına asla izin vermeyecektir. O, bunu kemale erdirmeden asla razı olmayacaktır. Aksine O, bunu sulayacak; etrafına duvar yapacak ve hayret verici bir şekilde bunu geliştirecektir. Sizler az mı uğraştınız? Eğer bu insan işi olsaydı bu ağaç çoktan kesilmiş olurdu ve bunun adı ve izi bile kalmazdı." (Ruhanî Hazain; C.1l; S.64; Encam-ı Atam; S.64)

SON ZAFER

"Dünya insanları belki de Hıristiyanlığın yahut Budizm'in sonunda bütün yeryüzüne yayılıp üstün çıkağını düşünürler. Yalnız onların bu düşüncesi doğru değildir. Hatırınızda olmalıdır ki gökte bir şey karar verilmedikçe yerde hiç bir şey belirlenemez. İşte göklerin sahibi olan Yüce Rabbim, İslâm dininin sonunda kalpleri fethedeceğini bana bildirmektedir." (Ruhanî Hazain; C.21; S.427; Berahin-i Ahmediye; CV;Ek;S.12)